

μένον καὶ δὲν ἐθέλασιν συνμπιβάζονται νὰ μποροῦσιν / νὰ τὸ μοιράζουν τὸ πρᾶμα
νὰ παίρνου οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα τετάρτιν καὶ τὰ τρία οἱ νοι / κοκυροῖν λέγοντας
καὶ τοῦτον ὅτιν ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ κάμη καὶ ἤθελε ἔχειν εἷς περ τοῦ ἄλλου του χρεὶ / α
νὰ πουλήσῃν τὴν μπάρτην του νὰ μὴν μποροῦν νὰ τὸ δώνου εἷς ξένον πρόσωπον
ἀλλὰ / εἷς περ τοῦ ἄλλου τος νὰ τὸ ἀγοράζῃν. Εἷς ὅλον τὸ ἄνω γεγραμμένον οἱ
μερίδες ἔμειναν κοντέντοι καὶ ἄνε / παμένοι πρεμετάροντας ὁ νοικοκύρης νὰ ντε-
φεντέρην τὸν κονπιαστὴν εἷς πᾶσαν ἐνάντιο τοῦ πρᾶμάτου κλη / ρονομικῶς καὶ τὰ
ἐξῆς ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων βάνοντας καὶ ἀνηνλογία τοῦ κατὰ
/ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια 10 / ὁ ἀλληλογήσας καὶ ἐβγῇν ἀπὸ τὸν παρὸν ταιριασμὸν
νὰ τὰ ζημουῦται.

/ — Ἰάκωβος Ταμέτζος μάρτυρας —

/ — Γιάκομος Σουμμαρίπας μαρτυρῶ σ' ἄνωθε +

/ — Ζανέτος Ταμέτζος γράφων καὶ βεβαιῶν / ὡς ἄνωθε

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

679

Μαρτυρία

φ. 361^{r-v}

/ 1687 / Νοεβρίου 16 Φ 391

/ Ἐβγαλμένες

/ [] οἱ ὑποκάτωθεν γεγραμμένοι μαρτυροῦμε καὶ λέμε ἀπάνω στὴ ψυχὴ μας
καὶ εἷς φό / βον Θεοῦ πὼς τὸ σπίτιν τὸ κατώγιν ὁποῦ κάθεται τὴν σήμερον ἡ κερά
Λαμπρινὴ ἡ γυνὴ / τοῦ μισερ Γιάννη Μοσχόπουλου ἦτονε τοῦ παπποῦ τῆς τοῦ ποτὲ
καλόγερου Βιάρου / λεγομένου Μπαγία ὁ ὁποῖος ἐκαθούντονε ἐκεῖ καὶ ὁ ἀέρας τοῦ
αὐτοῦ / σπιτιοῦ ἦτονε τῆς ποτὲ κερά Βαρβάρας γυνῆς τοῦ ποτὲ μαστρὸ Ἰωάννη
Σπα / θάρου καὶ ἐκουμαντάριζέν τονε πάντα ζώντας καὶ τοῦ αὐτοῦ ἄνωθεν καλο-
/ γέρουν καὶ ἐπάτειε τὸ δῶμαν του. Τοῦτον μαρτυροῦμε ἐνώπιον Θεοῦ μάλισταν
καὶ / διὰ τὸν ἀφορεσμὸν ὁποῦ ἐβάλασιν ὅποιος τὸ ξέρειν καὶ δὲν τὸ μαρτυρήσειν /
νὰ εἶναι ἀφορεσμένος εἷς τοῦτον μαρτυροῦμε πὼς οὕτως ἐστὶν ἡ ἀλήθεια διὰ / νὰ
λείψωμε ἀπὸ τὸ κάργος τοῦ ἀφορεσμοῦ.

/ — Ἰωάννης Μοστράτος μάρτυρας ++

/ — Ἰωάννης Μπερνόρος μάρτυρας τὰ ἄνωθε

/ — Πατέρας Σταματάκος μάρτυρας στὰ ἄνωθεν ++ / καὶ διὰ νὰ μὴ ἔχη γράμμα
ἡγγραψα διὰ λόγου του Μικὲς Παδιάτης.

- / — Γιάννης Μοστράτος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν
- / — Χρυσῆς Φραγγόπουλος Καγιάφος γράφω διὰ λόγουν του. —
- / — Μιχάλης Νταρόδος μάρτυρας καὶ διὰ νὰ μὴν ἤξερη νὰ γράψῃ ἔγραψα ἐγὼ Νικολὸς Μπάκα / λος.
- / — [[Μανώλης]] ἡ κερά Μαρία τζή Γουλιάμας μαρτυρᾷ πὼς ἦτονε ἀγέρας / δικός της τζή Βαρβάρας καὶ εἶχε καὶ ἔξι τράβες ἀπάνω / κτισμένες καὶ μαρτυρᾷ ἡ κερά Γουλιάμα πὼς τὸν ἔταξε / τοῦ κονιοῦ της τοῦ Γιώργη ἡ κερά Βαρβάρα — / καὶ [[Υ]] γιὰ νὰ μὴ ξεύρη νὰ γράψῃ ἔγραψα ἐγὼ Μανώλης Λιβάρχης.
- / — Ἐγὼ ἡ Νικολέτα τ' Ἀμάη εἰς ὅσο διὰ τὸν ἀγέρα τοῦ σπιτιοῦ / ἀπάνω εἰς τὴ ψυχὴ μου ἦτανε τῆς κερά Βαρβάρας Ἰωάννη / Σπαθάρου καὶ διὰ νὰ μὴν ἔχη γράμματα ἔγραψα ἐγὼ Ἰάκωβος Γριμπίας
- / — Ἀκόμα κερά Μαροῦσα τοῦ Παγιάννην νύφη / μανραντυνρᾷ πὼς ἦντανε ὁ ἀγέρας τῆς κερά Βαρα / βάρας καὶ τὸν καντώνγι τοῦ Πάγιαν — / Νικόδημος γερομόναχος Βάβουλας γαράφω γιὰν τὴν κερ / ἃ Μαροῦσαν /.
- / — Ἀκόμη Φιλίππα Σουμμαρουπο[[ύ]]πούλα γυνὴ Μικὲ Παδιά / τη λέγει πὼς ὁ ἀέρας ἦτονε τῆς σάντουλά της τῆς Βαρβά / ρας ποὺ τὸν ἐφῆκε ἡ ἀδελφὴ της [[τῇ βαρβάς]] ἡ Τζιτζιλιά
- / — Μικὲς Παδιάτης —
- / — Νικολὸς Δρόσος ὑπογράφω διὰ τὸν Τζάνε Περουτζάνε διὰ νὰ μὴ ξέρ[] / καὶ μαρτυρᾷ πὼς ὁ ἀγέρας ἦτονε ἀπὸ τὸ ἐκπαλαι τῆς Βαρβάρας.
- / — Τζανῆς Θεολογίτης μαρτυρῶ πὼς ἦτο ὁ ἀγέρας τοῦ ἄνωθε σπι / τιοῦ ἦτονε τῆς ἄνωθε Βαρβάρας —
- / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψαν.

680

Κουντουβεργία

φ. 362^r

/ Ἐβγαλμένο Φ 392

/ [+ Εἰς δόξαν] τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1687/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου 27/ εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπο / [γράφον]τος νοταρίου ἐνεφανίστησαν τὰ κάτωθεν μέρην τὸ ἐν μέρος ὁ πανοσιώτατος ἐν ἱε / ρομονάχοις /... / * [[παπᾶ]] κὺρ Καλλί-

* Τὸ περιθώριον εἶναι φθαγμένον

